

ligge her ved Kjøbenhavn, synes dog at være mindre heldigt. Det se ogsaa vore Naboer. Da de — baade Sverige og Norge — gif til at begynde paa med mere Kraft at bygge Panſerskibe — Norge begyndte paa det, Sverige fortsatte —, var det netop Skibe af den af mig foreslaaede Størrelse, det var Skibe paa tre Tusinde og nogle Hundrede Tons, akkurat som det, der her er Tale om. Det ny svenske Skib „Odin“, „Svar Hvittfeldt“ og dette Skib her ere omtrent af samme Størrelse. Det viser dog ogsaa, at der er andre, der have Blik for, at man ikke bør gaa længere ned med saadanne Skibe, og jeg skal derfor paa det mest indtrængende anbefale at følge Flertallet, ikke paa nogen Maade, fordi jeg ønsker større Ofre for Flaaden, men fordi jeg har den inderlige Overbevisning, at det er til Flaadens sande Gavn, at man anvender Pengene paa den Maade, altsaa anvender den samme Sum Penge til at begynde et Skib som dette i Stedet for et mindre Skib, og saa til det Materiel, som naturligtvis vil kunne faas for den resterende Sum. Jeg skal sluttelig blot atter og atter anbefale Tinget at følge Flertallet, idet jeg er aldeles overtydet om, at man derved handler rigtigt, og at det andet vil være forkert. Jeg skal slutte med at sige, at vi vilde have kunnet faa ikke saa lidt mere, naar man ikke havde haft den Ide om de 3 Mill. Kr. Hvorfor i Alverden skal et Panſerskib netop koste 3 Mill. Kr. og ikke mere? Man ser ikke paa det tekniske. Naar man nu af tekniske Grunde ikke kan bygge et Skib godt for den Sum, og det finansielt ingen Forſkel gør, idet der bliver brugt det samme baade paa den ene og den anden Maade, saa kan jeg ikke se, hvorfor man ikke skulde gøre det, der er rigtigt.

Neergaard: Jeg antog, at den ærede Ordfører vilde have svaret paa mine Bemærkninger. Jeg kunde saa have repliceret baade til ham og til den højtærede Minister paa samme Tid, men da det ikke har været Tilfældet, skal jeg nu ganske kort svare den højtærede Minister. De Betragtninger, den højtærede Minister her gør gældende i Dag, minde i meget høj Grad om dem, vi have hørt tidligere Ministre gøre gældende. Det vil nu, som altid, med stor Styrke og med en vis Ret kunne gøres gældende, at et større Skib, et Skib af en større Type, kan gøre mere Gavn end et Skib af en mindre Type, og jeg tvivler slet ikke paa, at hvis vi vilde gaa højere op endnu, til Summer, som hverken den højtærede Minister eller vi nogen Sinde tænke paa, vilde det med fuld-

kommen lige saa megen Styrke og Ret kunne gøres gældende, at et Skib til den dobbelte Pris end den, her er Tale om, selvfølgelig vilde kunne gøre endnu langt mere Gavn. Spørgsmaalet er jo imidlertid kun, hvad vi af finansielle Grunde gøre klogeſt i at holde os inden for. Og jeg kan da ikke nægte, at jeg synes, at den højtærede Ministers Maade at omtale „Skjold“ paa, som vi anstaffede for ikke saa mange Aar siden, ikke staar i den allerbedste Samklang med de varme Ord, hvormed den højtærede Minister anbefalede Skibet, den Gang vi vedtog det (Afbrydelse af Marineministeren). Ja, jeg har oplæst disse Ord, og enhver maa kunne se, at det maa forſtaas som en ubetinget Anbefaling for dette Skib. De væsentlige Stavanter, den højtærede Minister nu anfører ved Skibet, sagde han ikke et Ord om den Gang (Afbrydelse af Marineministeren). Ja, jeg tror dog, det var en ret stærk Kritik, den højtærede Minister rettede mod Skibe af „Skjolds“ Type, det tror jeg, Tidenden vil give mig Ret i. Jeg skal vel vogte mig for at citere den højtærede Ministers Ord, da jeg ikke har dem liggende autentisk for mig, men det var dog en temmelig stærk Kritik, den højtærede Minister gjorde gældende mod Skibe af „Skjolds“ Type, og Kernen i hans Kritik var da ogsaa, at det var et Skib med saa og saa store Mangler i Sammenligning med det ny. Men, som sagt, de Mangler, som den højtærede Minister finder nu ved „Skjold“, hørte vi intet om, den Gang vi vedtog det. Man er naturligvis noget tilbøjelig til i saadanne Debatter som disse meget stærkt at anbefale de Skibe, man ønsker byggede, og meget stærkt at fremhæve deres Fortrin frem for andre Skibe, som man har mindre tilovers for. Jeg bestrider selvfølgelig ikke med et Ord Rigtigheden af den højtærede Ministers Oplysninger, det skal jeg vel vogte mig for, men jeg skal kun fremhæve, at Dommen om „Skjolds“ Type lød betydelig mere gunstig den Gang, og at vi den Gang ikke hørte noget til de Betæneligheder, som nu ere udtalte. Hvad der for os er det væsentlige, kan jeg ganske kort udtrykke i dette, at gaa vi med til det større Skib her, vil det sige det samme, som at vi forlade et Standpunkt, som vi have indtaget i 20 Aar, og det vil atter sige, at vi definitivt ere gaaede med til at sætte Kravet til, hvad der forſtaas ved større Skibe, op. Vi ville næppe nogen Sinde komme under det, som vi her bevilge til et større Skib, som jeg i Parentes bemærket skal sige, at Ministeren mærkelig nok kalder et mindre Skib i sine Anmærkninger til Finansloven, men det er dog at forſtaa som et